

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VI.

ROCK ISLAND, ILL. och Bellingham, Wash., December 1905.

No. 12.

Prisen hans namn.

På skinande vingar du jublande här
far hän öfver jorden och ljus henne
bär!

I midnattens lockar bind strålände
krans,
på mörkaste djupen strö middagens
glans,
sjung sängen, som bidats i tusende
år,
gjut helande balsam i svidande sår!

Vak upp ur din dvala, du skuldtyng-
da jord!

I öster och väster, i söder och nord
sig dimmorna skingra och härolder
stå

på glänsande skyar, och jublande nå
oss orden: att Gud ibland människor
bor,

att vreden sig vändt i barmhärtighet
stor.

I arme, som suttit i bojer och band,
i mörker, som låg öfver suckande
land,

er resen ur gruset, er kommg är när,
han frihet de bäfvande fångar be-
skär,

han öppnat för eder, för alla sin
famn,

upp, sjungen hans ära och prisen
hans namn!

LUDVIG.

Huru skall man rätt fira jul?

Må det ske i tron! Om vi än
många gånger hört det, att Gud så
älskade världen, att han utgaf sin
enfödde Son, på det att hvar och en
som tror på honom icke må förgås,
utan hafva evigt lif, så behöfva vi
dock åter och åter igen Guds Helige
Andes hjälp för att rätt höra, be-
grunda, gömma och tillämpa detta
ord på oss själfva och andra. Af
egen kraft kunna vi det icke. Vi
behöfva komma med botfärdiga och
till lydnad villiga hjärtan. Världens
ande kan icke göra någon bekväm
att mottaga julens budskap. "Vi
hafva icke fått", säger aposteln,
"världens ande, utan den Ande, som
är af Gud, att vi må känna det, som
blifvit oss skänkt af Gud." Världens
barn kunna väl förnimma en
ljuffighet vid tanken på det hopp,
som är fästadt vid barnet i Betle-
hem, och kunna ej helt stå emot den
kärlek, som blir fattig för de fätti-

gas skull, lidande för dem, som lida,
tjänande och gifvande utan gräns,
hvilket allt uppenbaras i Jesu lif
från början intill det sista; men
evangelisternas framställningar om
det underbara barnets öfvernaturli-
ga födelse och eviga gudom synes
dem vara en religiös poesi, som för

fråga denna världens visa till rads,
sin julsång:

"Världens Frälsare kom här:
rena jungfrun moder är,
ty en börd så underlig,
Herre Jesus, höfdes dig!

Nädens under här vi sett,
af Guds Ande är det skedd,

dem icke har någon egentlig bety-
delse. Men tron jublar den nyfödde
judakonungen till mötes med profes-
sians namn *Immanuel*, d. ä. "Gud
med oss", och tviflar icke däruppå,
att han i sanning är Gud af Gud och
för vår skull af kärlek människa vor-
den, och sjunger då glädt, utan att

ordet, utaf Fadern födt,
har i tiden blifvit kött.

Utan synden buren är
den all världens synden bär,
han, i öskuld född och död,
frälsar oss ur dödens nöd.

Han med himmelsk fröjd och fred
kommit har till jorden ned;

ty han är båd' Gud och man, som oss alla hjälpa kan."

Hvar och en, som undfått nåd till att tro, akte sig att gifva sådan dyrbar skatt till spillo för synd och värld. Det lönar sig än i dag att "hellre lida misshandling med Guds folk än till en tid hafva lust i synden, och hålla Kristi försmädelse för större rikedom än Egyptens skatter." Må de, som hata friden, beundra glittret i världen och råsa i nöjen och utsväfningar; Guds barn vilja tillbedja i Betlehem inför barnet i krubban. Sen blott till, att I icke varden besmittade, I, som söken Gud! Gören ett bestämdt motstånd, och skicken eder icke lika med världen!

Vi få äfven fira julen i *kärleken*. Det kunde väl synas, som om alla ville åtminstone vid julen bevisa kärlek. Då skola de fattiga få mera gåfvor än vanligt; ja, kanske personligen besökas. Då vill man se barnaögon tindra af fröjd vid ljusbeprydd och rikt behängd julgran, då skola de få jubla öfver gåfvor, de sista flera och härligare än de första. Då, om någonsin, skola anhöriga sluta sig tillsamman. Men glöm ej två viktiga maningsord: Var glad, dock i gudsfruktan, och tro ej, att din kärleksgärning är fullkomlig! Gud ser allt, Gud ömmar för de öfvergifna, de elända. Gud ser de gråtande såväl som de leende. Men huru det än må vara, de ödmjuka finna nåd för Gud. Kärleken vare utan skrymtan. Huru många göra icke godt för att därmed tjäna sig själfva, vore det blott för att vinna tillfredsställelse med sig själfva under en stor högtid. Många göra godt utan att älska, ty kärlek är icke i deras hjärtan, och de skilja icke mellan rätt och orätt, de kanske vilja förnöja andra med onda lustars tillfredsställelse. Guds barns kärlek vare en helig och oskrymtad kärlek! Jesu sinne sätte prägel på deras inre och yttre lif, deras hem och umgängelse, deras verk och hvarje deras gärning! Han täcktes icke sig själf, utan utgaf sig för deras skull. Och hvad är det icke för ett rikt område till kärlekstjänst, som bjudes oss! Jesus säger: "Hvad I hafven gjort en af dessa minsta, mina bröder, det hafven I ock gjort mig." Att göra någonting för Jesus, är det icke stort? Bland de minsta i andligt eller lekamtligt händelse, där finner du tillfälle där-

till. Men huru gör du ditt verk, om du vet, att du gör det för Jesus? Ack, må vi finna nåd att fira jul i kärleken, i kärlek till dem, som bära Kristi namn, i kärlek till dem, som icke hafva hört om honom, judar och hedningar. O Jesu, drag oss till dig!

Vi skola äfven fira jul i hoppet. Han, som blef fattig för vår skull, att vi genom hans fattigdom skulle rike vardas, har nu vunnit seger. Han har vunnit en evig förlossning och är en orsak till salighet för alla dem, som lyda honom. Nu är det vårt hopp, att vi och många måtte blifva fattiga för hans skull, så att vi inför honom känna och erkänna vår synd och ovärdighet samt i vår stora hjälplöshet söka lif, hälsa och kraf allena i honom. Vi äro i oss själfva intet, och om Guds Ande får utföra sitt verk i oss, vilja vi icke vara något i eget sinne eller kraft. Då blir den gode Frälsaren rik genom vår fattigdom, när han får blifva vår visdom, rättfärdighet, helgelse och förlossning. I hela rikedommen af sin nåd uppenbarar han sig. Benådade, pånyttfödda syndare, renade i försoningens blod, äro hans prydnad. Ära vare Jesus, syndares Frälsare! Vi hoppas, att han i de sina skall vinna gestalt och hos dem blifva för evigt. Då skall det eviga ljuset tindra dem till mötes härligare än förr, och de själfva vara ljus i Herren. Hos honom skola de finna sin frukt. Guds gåfvor, de mångfaldiga äro att finna under lifsträdets grenar, och de, som hoppas på honom, skola själfva bära goda frukter. Såsom intet hafvande, skola de göra många rika. Det är vårt hopp vid julen. Må blott hvarje ny julhögtid för oss beteckna ett nytt framsteg i tro, i kärlek, i hopp!

BUDBÄRAREN.

Var god mot den otacksamme.

Det är icke nog, att vi lära oss vara tacksamma, utan vi böra ock vänja oss vid den dygd, som kan fördraga otacksamhet. Det är en dygd, som finnes allena hos Gud och de rätta kristna. Ty det finns exempel nog, som vittna, att världen icke kan det. Grekerna hafva haft ganska utmärkta män, som troget bistått sitt fädernesland och därför vågat kropp och lif. Men så snart de erforo, att tacksägelsen uteblef och de intet fingo för sina välgärningar, utan man till och med ville

förtrycka dem, så blefvo de däröfver otåliga. Liksom de förut hade skyddat fäderneslandet emot fienderna, så hulpo de därefter fienderna emot fäderneslandet och blefvo dess värsta fiender.

Detta är vår natur; men det är en ond natur, som vi böra aflägga och i stället antaga Guds natur, hvilken, ehuru han är en fiende till otacksamheten, likväl därigenom icke låter sig beveka till att ock vara ond; han förblifver alltid god och nådig emot hvar man, som behöfver hans hjälp.

Den, som vill vara en kristen, han må därpå bereda sig, att han med all sin välgörenhet, trohet och tjänst icke alltjämt skall få tack utan ock måste lida otacksamhet. Men med all flit bör han akta sig, att han där af icke låter beveka sig att icke mer tjäna och hjälpa andra. Ty det är en kristlig dygd och en rätt trosfrukt, att du, när du gjort ditt bästa och man därför — spottar på dig, har fålamod och säger: "Nej, därmed skall du icke förtörna eller göra mig missnöjd; jag vill lida det och ändock hjälpa, där jag kan." Detta är att uppföra sig kristligt och, såsom Salomo säger, samla glödande kol på den otacksammes hufvud.

Denna konst skall du aldrig kunna lära dig af världen. Det är vår Fader i himmelen, af hvilken vi skola lära oss denna konst. Han låter sin sol lysa icke allenast öfver de fromma, som tacka honom därför, utan ock öfver de onda, som icke tacka honom utan missbruka alla hans gåfvor. Han kunde med rätta säga: Jag har låtit solen lysa så många år och bevisat eder alla möjliga välgärningar; men jag får ingen tack; därför vill jag icke mera låta solen skina utan låta världen dö af hunger. Men han gör det icke, den nådige Fadern. Nej, säger han, så stor skall världens otacksamhet ej vara, att den därmed skulle göra mig vred. Vill hon icke vara tacksam, vill jag likväl vara nådig och i sinom tid väl finna de otacksamma.

Denna konst böra vi ock lära, om vi eljes vilja vara kristna. Ty det är den kristliga kärlekens art, att den fördrager och lider allting och ändock icke låter förbittra sig. Vilja vi nu vara kristna, så böra vi lära oss att gärna göra människor godt och hjälpa dem och icke låta otacksamheten göra oss hätska eller förundra oss däröfver.

Julpsalm.

Si, han kommer igen,
och vi hälsa med fröjd
den efterlängtrade, ljuftva tid,
då vår broder och vän
ifrån himmelens höjd
stigit ned att förvärfva oss frid;
och att rycka och rädda från djäfvu-
lens garn
oss arna, förlorade, bortkomna barn.

Till den rikes palats,
till den fattiges bo
julens fridshälsning tränger sig
fram.

O, snart finns ej en plats,
som ej hört om den ro,
som vi vunnit igenom Guds Lamm.
Ja, från öster och väster, från söder
till nord
förkunnas det enkla, det frälsande
ord.

O, så älskade Gud, att sin Son han
utgaf
för en värld, så var frälsningens råd.
Och han dog för sin brud,
ack, omätliga haf,
af förbarmande, frälsande nåd.
Och nu fira vi Frälsarens födelse-
fest:
välkommen du höga, du himmelska
— gäst!

Ej med pomp eller ståt
drar du genom vårt land,
men i ringhet och kärlek vi se,
hur du drager framåt
ifrån strand och till strand,
att de fattiga julgäfvor ge;
ej de julgäfvor endast som vackra se
ut,
men julfröjd, som varar, när julen
är slut.

Ty du gifver den skatt,
som för evigt består,
och ett löfte, som tryggt vi få tro,
att i sorgernas natt
med de dina du går
mot ett hem af ovansklig ro.
Mot det ljufliga hemmet vi längta
allt mer,
där brinna, som här, icke julljusen
ner.

Lys du Betlehems sol,
öfver dödsskuggans land,
öfver dal med förtorkade ben;
ja, från pol och till pol,
ifrån strand och till strand
låt du folken få bo i dess sken
och få vandra i skenet på irrande
färd
igenom den mörka, förföriska värld.

Tänd i stall och i tjäll
och i hjärtana tänd
det ljus, som gifver julen behag.
Kom du signade kväll,
och din fridshälsning sänd
om den stora uppfyllsens dag.
Ja, signe oss Herren, han oss gifve
sin frid
i den stilla, den saliga juletid.

GUSTAF E—N.

Ett "gif akt!"

"En tid skall komma, då de icke
skola fördraga den hälsosamma lä-
ran, utan skola efter sina egna lus-
tar samla åt sig hopar af lärare,
emedan det klar i öronen, och vända
sina öron från sanningen och vända
sig till fablerna." 2 Tim. 4: 3, 4.

Emedan vi nu allestädes i skrif-
ten kunna se och finna, huru hög-
ligen det förtryter Gud, och att han
håller det för den största synd, när
hans ord, hvilket är så dyrt och he-
ligt, att det kostat honom hans käre
Sons blod, blifver försmädadt, och
vi ändå akta det ringa och slå det i
vädret; så skickar hon oss den vär-
sta plågan, som icke kan jämföras
med den, som nu härjar i världen.
Människorna blifva förstockade, för-
blindade och genom falska profeter
förförda, himmelen tillshutes, helve-
tet öppnas och det eviga lifvet för-
loras. Hvad makt ligger därpå, att
du omkommer genom svärd? Men
om själen till evig tid öfverlämnas
åt djäfvulen, det är en evig vrede och
plåga, ja, själfva helvetet. De äro
icke många, som blifva beständande.
Partiväsendet griper omkring sig,
och få äro de, som strida däremot
och söka att bibehålla den rena lä-
ran. Ja, vi kunde på ett helt litet
stycke papper uppteckna dem alla.
Hvad skall där väl då blifva utaf,
om de begynna intränga med våld?
Må därför ingen hålla Guds ord för
skämt; ty detta ord är icke ett ringa
ord, utan det gäller något. Kristi
ord har stor vikt; det gäller hela
världen, när han säger: Vakten eder,
låten varna eder. Ja, vi böra med
stor fruktan och bäfvan anamma
hans ord.

Ingen sänder de falska lärarna;
de komma af sig själfva. Det är
just de falska profeternas art, att de
själfva tvinga sig fram till att pre-
dika. Somliga göra det för att fylla
buken, hvilket jag dock ej mycket
bryr mig om, ehuru det ej heller
skall gå dem väl. Andra däremot
intränga sig med den berömmelsen,
att de göra det för den kristliga kär-
lekens och för sanningens skull,
samt att de drifvas därtill af den
Helige Ande och af omsorg för sjä-
larnas salighet, ja, att de intet annat
söka än själarnas eviga väl. För des-
sa skolen I vakta eder, ty de äro för-
visso sända af djäfvulen och icke af
Gud. Men de som Gud sänder, de
blifva kallade eller tvingade därtill.
De berömma sig ej heller mycket;
men när de berömma sig, så bevisa

de det med gärningen. Vakten eder
därför, vill Herren säga, nära I sen
att de icke äro kallade eller sända,
utan komma af sig själfva, ty då äro
de kallade af djäfvulen. Ja, men de
berömma sig ju af att hafva den
Helige Ande? Svar: Till den, som
vill öfvertala dig, att Anden drifvit
honom, och att hvad han gör, det
gör han af kristlig bevekelsegrund,
skall du säga: efter som du så myc-
ket berömmar dig af Anden, så gif
mig ett bevis därpå; ty du vittnar
ju själf om dig, och skriften har för-
bjudit mig att tro dig, när du en-
samt vittnar om dig själf. Ty till
och med Kristus, lefvande Guds
Son, ville icke vittna om sig själf,
såsom vi läsa i Joh. 5: 31, ff. Men
han gaf därjämte tecken, af hvilka
man kunde se, att hans ord och lära
var den rätta. Eftersom du nu sä-
ger, att du har den Helige Ande, så
gif vittnesbörd om din Ande; bevisa
det med något tecken, så att man må
kunna tro dig; ty här behöfves san-
nerligen ett gudomligt vittnesbörd
såsom bevis därpå, att du har Guds
Ande, så att I ären två, du och Gud.
Men om du detta icke gör, så skall
man hvarken höra eller tro dig.

LUTHER.

Uppoffra vi för mycket för
Kristus.

Denna fråga kunde vi ej strax be-
svara med ett enda ord; ty då vi
tänka på allt, som han gjort för oss,
så kunna vi endast hafva ett "nej"
till svar, och vi säga det af fullaste
hjärta. Dock, många gånger, då det
verkligen gäller en riklig uppoffring,
tveka vi; hvarför? Har då Herren
någonsin bedt oss försaka något för
hans skull, som han icke lofvat att
gifva tiodubbelt igen? Nej, för
visso icke.

Men vi, kortsynta människor, se
icke längre än stunden, och vilja så
gärna veta hvarför; men vår him-
melske Fader är visare i sin kärlek
än så; och vi hafva alltid orsak att
vara tacksamma då vi efteråt se hans
mening. Vi äro det till vår jordiske
fader, hur mycket mera då till vår
himmelske! Då han sade: "Min son,
min dotter, gif mig ditt hjärta,"
syntes det oss att vi finge försaka
mycket, om vi följde hans uppma-
ning; men då vi som ångerfulla syn-
dare kommo till honom och blefvo
mottagna med oändlig kärlek, var
det icke saknad vi kände, utan en
innerlig glädje och tacksamhet. Vi

förlorade visserligen något: syndabördan, men vi voro glada öfver förlusten. Pris ske Gud!

Förlorade vi då vänner, hvilka kanske stodo oss mycket nära, aek. låtom oss icke sörja, dyra syskon, Jesus är vår bästa vän, ty "ej finnes en vän lik den milde Jesus." Han bad oss uppoffra dem för sig; och älska vi honom högst, så göra vi det, vissa att han i sin allvisa kärlek vill vårt sanna väl. Det kanske kostar på vår svaga kropp; men låt vår frälsta själ säga: Herren gaf, och Herren tog; välsignadt vare Herrens namn.

Då vi nu äro vår Guds barn, och han sänder oss att uträtta sina ärenden, manne vi icke borde villigt gå, gada öfver vår Faders förtroende? Skulle vi äfven behöfva äsidosätta våra egna intressen, så är det ju endast en liten uppoffring han begär af oss, hvilken han lönar oss rikligen igen.

Äro vi lyckligt lottade i tiuliga förhållanden, så är det ju ett af de pund han gifvit oss, må vi förvalta det i vår Mästares tjänst så, att vi kunna svara därför, då han kallar oss til räkenskap. Behöfver han våra penningar i sin tjänst, låtom oss vara glada att uppoffra dem då. Hafva vi mycket att gifva, är det väl, endast vi gifva af ett rent och ödmjukt hjärta under bön till Gud: hafva vi litet, så låtom oss icke undandraga oss därför. Gud ser vår förmåga och han begär aldrig därutöfver. Han välsignar ofta det lilla i rikaste mått. Vi minnas vår Frälsares ord, då den fattiga änkan lade sin skärf i offerkistan. Låtom oss därför uppoffra oss helt för Kristus, våra lif, krafter och ägodelar, uppgående i kärleken. Han, vår älskade Frälsare och Gud, vill rikligen välsigna oss, hans verk skall gå framåt; vi hafva sett det i gångna tider och vi skola se det ännu mera i de tillkommande.

—z. i Sändebudet.

Välsignelsen af ett rätt julfirande.

Julen kommer! Så säga och tänka vi under adventstiden. Julen är här! Så utropa vi med glädje den 24 och 25 december. Vi böra under adventstiden på allvar bereda oss för att rätt fira den stora, dyrbara högtiden, när den kommer.

Men hvad menas med ett rätt julfirande? Det ser ut som om många trodde, att man firat jul rätt, när man gjort allting rent både inom

och utom hus — ja, det hör nog dit — samt att man haft god, ovanligt god och mycken mat, — och äfven det kan vara rätt nog, om den åtnjutes med måttlighet och tacksamhet. Men många måste oek hafva "julfirningsvinet" med, om firandet skall vara någorlunda fullständigt. Man menar oek, att lekar och nöjen, skämt och skratt och julfirande, ej att förglömma, höra till ett rätt julfirande. Det är ju fridens konungs födelse vi fira då. Kan Jesus genom det ofvannämnda få gifva oss frid? Bidrager det till att förädla, upphöja och frälsa människan? Kan man med sådant prisa och ära den store "Fridsfursten", Guds Son, som kommit för att frälsa världen från allt ondt? Får Jesus vara med i allt detta?

Man bör till denna högtid göra rent icke blott i huset, utan i hjärtat. Det enda reningsmedlet därvidlag är Jesu blod, mottaget i sann tro. Endast en verkligt troende kristen kan fira jul rätt, ty endast han kan, ens i någon mån, fatta hvad julen bringar oss. För den troende är Jesus "allt i alla." Andra fröjdas öfver fina hem, granna kläder, kräsliga rätter, dyrbara julgåfvor m. m. Den troende torde sakna mycket af, ja, kanske allt sådant, men han är icke i beroende af sådant för att få en fröjdefull jul." Han kanske bor i en tarflig hydda, men där inne tackar han Gud för de många härliga boningarna i Jesu "Faders hus." Hans lekamliga kläder torde vara rätt skröpliga, men han fröjdar sig öfver att han får vara iklädd Jesu Kristi rättfärdighets härliga dräkt. Under det att han förtär sin enkla julmåltid, sjunger han i sitt hjärta om Jesus:

"Fast fattig i mig själf och svag, fast syndig, kall och död, dock nti honom hafver jag båd' hälsa, lif och bröd."

Och vidare:

"Han är mig mer än gods och guld och mer än dagligt bröd."

Kanske ingen jordisk julgåfva kommer honom till del, men han är ej utan för det. Han mottager den största af alla julgåfvor, den om hvilken sångaren sjunger så här:

"Jesus är gåfvan, gifven åt världen, Gud denna gåfva åt syndare ger."

Och vidare:

"Jesus är gåfvan; salighet, ära, frälsning och lif uti honom vi fått."

Härmed hafva vi ej velat säga, att de, som äga jordiskt godt, ej kunna fira jul rätt. Mången rik firar jul rätt, mången fattig icke. Allt beror på hjärtats förhållande till Jesus.

Vill du fira jul rätt, så bjud Jesus hem till dig. Sjung om Jesus med änglarna. Besök Jesus med herdarna. Gå till Herrens hus med församlingen. Mottag Jesus i ett botfärdigt och troende hjärta. Gif dig helt åt honom. Då firar du jul rätt.

Att ett sådant julfirande länder till stor välsignelse, ligger i öppen dag. Hvem är mera välbärgad än den, som äger Jesus-barnet, som ju äger allt? Hvem kan bättre kämpa lifvets strider än den, som har Gud i Kristus för sig, med sig, ja, inneboende uti sig? Hvem kan vara lugnare, gladare och lyckligare än den, som äger Jesu ljufva frid i sitt hjärta? Hvem kan med mera ljus och hopp se framtiden, döden, domen och evigheten an, än den som har sin förstfödde broder "sittande på Guds högsta sida?"

Är du, käre läsare, så lycklig, att du genom en sann trosförening med Jesus äger detta, då vill du fira jul vid Jesu krubba och då får du mycken välsignelse af ditt julfirande.

Julbetraktelse.

Se, jag bådär eder stor glädje, som skall vederfaras allt folket, ty i dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, Herren i Davids stad. Luk. 2: 10, 11.

Så ljöd ängels budskap till herdarna i Betlehems nejd, så ljuder budskapet ännu i dag till oss och skall så ljuda till tidens slut. Eder är född Frälsaren. Detta budskap gäller alla. I hvad omständigheter en människa må vara, huru djupt sjunken i synd, huru nedtryckt af fattigdom, sjukdom, sorg och olyckor, ja, huru mycket hon må hafva förlorat, står dock detta kvar: Eder är född Frälsaren. Så älskade Gud världen, att han utgaf sin enfödde Son, på det att hvar och en som tror på honom icke må förgås, utan hafva evigt lif. Joh. 3: 16. Uti detta: eder är född Frälsaren, ligger oek en outtömlig källa till all verklig glädje, frid, och salighet. Du skall kalla hans namn Jesus, ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder, sade ängeln till Josef. Det är ifrån

synden, denna källa till allt timligt och evigt elände, som Jesus är kommen att frälsa de fallna människobarnen. För detta gaf han sitt lif. Nu kan han både förlåta synder och hjälpa oss ur syndabanden. Han kan läka alla de hjärtesår, som synden tillfogat oss. Han har därtill allt makt i himmelen och på jorden, och det finns därför ingen nöd, ur hvilken icke Jesus kan hjälpa. Han, som ock af fri kärlek kom till jorden och uppoffrade sig för syndare, han vill ock hjälpa. Han själf säger: "Den till mig kommer kastar jag sannerligen icke ut, Joh. 6: 37. Det är hans lust att få göra oss godt. Må då hvarje syndare, hvarje tryckt och nödställd själ fly med all synd, all sorg och alla bekymmer till denne hulde Fräsare som är oss född och gifven, och tro hans löften och sedan i tron säga: "För mig är född Frälsaren. Jesus är min och jag är hans. Visst är, att Herren då skall gifva den rätta julglädjen, borttaga fruktan och upprätta den sanna barnaförtröstan i våra hjärtan.

Nu allt hvad mänska heter, kom till denna julfröjd ren!
Om icke du är ren och from,
du lika väl är en
af dem, som Gud till broder fått.
I himlens arf du har en lott,
ty var af hjärtat nöjd!
O, stämnen in med salig fröjd
i änglaskarans ord:
Pris, ära, Gud i himlens höjd
och frid uppå vår jord,
och människorna välbehag,
Jag sjunger till min sista dag:
Jag är af hjärtat nöjd.

Hemsl. 40 : 6, 7.

"Hjälp din pastor."

När medlemmar hjälpa sin pastor, hjälpa de församlingen; och när de hjälpa församlingen, hjälpa de sig själfva. En rätt pastor begär ingen personlig favör, smicker eller sympati, men han begär och måste hafva sin församlings hjälp, om framgång skall vinnas.

En församling med ett troget, verkligt medlemskap är en som segrar. Pastorn kan fylla predikstolen; men det tar folk att fylla kyrkstolarna. Om främlingar komma och finna blott få närvarande, så draga de den slutsatsen, att det ej är värdt att gå dit. Det hjälper ej, huru väl pastorn predikar; de tro då, att det måste vara något fel; och så blifva de borta. Om hans egna medlemmar ej komma flitigt, känna ej andra sig dragna till kyrkan. Det har ofta anmärkts, att det fordras en skara för att draga en skara. Flitiga kyrkosökare äro därför mycket viktiga för hvarje kristen. Ingen predikant kan tala hänförande till tomma kyrkbänkar.

Julsång.

Nu högtid är inne. Med glädje och fröjd
vi samlas att Jesus lofsjunga.

Han kom till oss arma från himmelns höjd

till frälsning för gamla och unga.
I stallet, det ringa, i fattigdom stor,
han, himlarnas Herre, blir människors bror.

O, mänskor beprisen Guds under!

Så stilla är natten i Betlehems ängd,
där herdarna hjordarna vakta.

Ännu ej hörs den otaliga mängd
af änglar som undret betrakta.

Men plötsligt en ängel för herdarna står,

Guds härlighets klarhet dem omgifva får,

De häpna, de frukta och bärfva.

Men ängeln talar: "Nu frukten ej mer.

Si, glädje så stor jag er bådär.

I dag är ju Frälsaren födder för er,
i krubban det barnet man skådar."

Se'n himmelska skaran med jublande röst,

uppstämde en lofsång, oss ännu till tröst,

en lofsång för människors frälsning.

De sjöngo: Åt Gud vare ära i höjd,
och frid vare åter på jorden,

Guds välbehag fülle hvar mänska med fröjd,

ty Frälsaren födder är vorden!"

Nu herdarna gingo till Betlehem fort,

de sökte och funno det undret så stort:

Guds Son, ett barn uti krubban.

Det ängelens budskap det gäller ock oss,

för oss har han mänska blifvit.

Att vi i vår synd icke skulle förgås,
sitt lif till vår lösen han gifvit.

Så må vi då fly till hans öppnade fann

med glädje omfatta hans Frälsare-namn

och julfröjd i hjärtat då blifver.

Ja, träden då fram, både stora och små

med glädje vår Jesus att dyrka!

Du sorgsne, du svage skall komma också,

ty Jesus ger tröst, han ger styrka.

Och honom till ära, med tro och med hopp,

vi sända vår bön, våra lofsånger opp,
i förväg till himlen de hinna.

Julenatten.

O helga julenatt, o sköna stund i tiden,

då Sions gyllne ros slog opp bland stoft och grus,

då Frälsaren kom ned till jordens barn med friden

och nattens mörker bröts af Efratsstjärnans ljus!

O underbara natt, då hvita skarors röster

besjöngo himlens nåd inunder klarad päll,

och Jesu stora dag rann opp med frid i öster

och spred sin milda glans kring fromma herdars tjäll!

Nu dagen har gått fram, den vidt kring världen flamar,

och evangeli ord snabbt spridas ut och gro.

Det ljusnar mer och mer bland jordens folk och stammar,

och storm och vågor gå vid krubban ljuft till ro.

I fattigdomens hem, i slottets gyllne salar

besjunges Jesu namn vid tända högtidsljus.

Hvar nytänd julegran om barnavännen talar

och om den fröjd, som bor uti Gud Faders hus.

Ja, ära vare Gud med änglarna vi sjunga,

en Frälsare är född åt oss i Davids stad!

Stäm in och prisä Gud med glad och tacksam tunga!

Nu himlen fröjde sig och jorden vare glad!

Nu jubla alla folk och alla världens länder,

i kojor och palats, i öder och i nord!

Stäm in, du barnavärld, och gläds och klappa händer,

ty äfven för de små är dukadt nådens bord!

C. B—G.

Ur diktsamlingen "I Moll och Dur."

Kvinnornas missionsväg. Kvinnornas missionsförening inom metodistkyrkan har i dagarna hållit sitt 36:te årsmöte i New York. Vid mötet förpliktade föreningen sig under året samla \$542,779 för metodistkyrkans hednamission. Det var ett rörande ögonblick, då sekreterarne för den ena branchen efter den andra reste sig och kungjorde hvad de ville gifva under året. Sålunda lofvade New England-branchen gifva \$44,836, New York \$84,560, Philadelphia \$36,500, Baltimore \$18,000, Cincinnati \$66,373, Northwestern \$123,000, Des Moines \$58,000, Minneapolis \$21,320, Topeka \$31,000, Pacific \$19,690, Columbia River \$8,300. — Det har redan inkommit \$1,000 för den nya skolbyggnaden i Peking, Kina, och \$1,900 från barnen.

Columbia,

fficiellt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Hufvudredaktör:

Pastor Gustaf Bergman,

1902 Harris ave., Bellingham, Wash.

Medredaktörer:

Pastor B. S. Nyström.

Pastor N. J. W. Nelson.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utiupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill., P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,

911 Stewart st., Seattle, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.

Pastor C. J. Renhard, kassör,
560 Rodney Ave., Portland, Ore.

Några redaktionsartiklar hafva ej förekommit i COLUMBIA under de senaste månaderna. Detta har haft sin orsak däri, att allt för mycket annat arbete tagit tiden i anspråk och gifvit föga eller inga tillfällen för skrifning. Men då den stora julhögtiden står för dörren med sitt glädjeämne: "Eder är född Fräl-saren, tager jag mig anledning, att genom dessa rader, tillönska COLUMBIAS läsare en fridfull jul. Och fridfull skall den i sanning blifva för hvarje själ, som med kärlek mot-tager det himmelska sändebudet, hvilkens namn är Underlig, Råd, Stark Gud, Ewig Fader, Fridsfurste, och om hvilken det heter, att på stor-heten af hans herradöme och på fri-den skall ingen ände vara.

Härmed utkommer COLUMBIA för sista gången på detta år, och innan årsskiftet inbryter, skyndar hon att tillönska eder alla ett nytt, behagligt Herrens år. Hvad nu tidningen un-

der det gångna året åstadkommit, kan väl snart vara både sagdt och glömdt. Den har väl då icke helt förfelat sitt mål, att i någon mån bidra till den andliga odlingen på kyrkans stenbundna fält i fjärran västerland. Må den nästa år få en stadigare och kraftigare hand än min, att föra sig fram till seger, då jag härmed afsäger mig befattning-en såsom redaktör, till någon af de andra bröderna. Till läsekretsen återstår dock att säga ett ord med afseende på den finansiella ställning-en. Blott en tredjedel har hittills betalat sin prenumerationsafgift för året 1905. Andra restera till och med för året 1904. Omkring 200 dollars prenumeration utestå för 1905. Tidningen är i skuld för tryckning under året omkring \$200. Därtill har redaktören från egna medel lagt ut för postporto för bref och "sample copies" i tidningens intresse omkring en dollar hvarje månad. Men det gör ju ingenting. Äran att vara redaktör och få göra arbetet, borde väl vara värd den uppoffring-en. Dock, min käre läsare, ehvad du är ung eller gammal, fattig eller rik, präst eller lekman, för all del sänd in din lilla skärf till julklapp åt tidningen för året 1905. Beröfva honom icke benen, hans ounbärliga fortskaffningsmedel. Mat skola vi försöka gifva honom. Så skall nog vår lilla Columbia-tidning kunna springa omkring och utföra sin mission.

Det är med stort nöje, som under-tecknad fått mottaga ett exemplar af *Julrunan*, illustrerad tidning, utgifven af Svenska Vitterhetssällskapet vid Augustana College. Hvarje blad af *Julrunan* är till heder och beröm åt utgifvarna.

Pastorala förrättningar.

VIGDA.

Af pastor Rubert Swanson:

Den 2 dec.: Francis Walker och Gertrude Berry, båda från Cedar Cottage, B. C.

Af pastor Gustaf Bergman:

Den 15 nov.: Albert Anderson och Alexandria Stolpe, båda från Pt Roberts, Wash.

Af pastor Martin L. Larson:

Den 2 nov.: John Robert Moran och Anna Daffron, båda fr. Seattle.

Den 11 nov.: Leonard Nylund och Lisa Berg, båda från Youngs-town, Wash.

Den 11 nov.: F. E. Eklund och Anna C. Olson, båda från Seattle.

Den 18 nov.: John Peterson och Alice Lunn, båda från Seattle.

Den 29 nov.: Alexander Jackson och Minnie Anderson, båda från Seattle.

DÖPTA.

Af pastor Rubert Swanson:

Den 16 nov.: Carl Rudolf, son till mr och mrs Daniel Amsköld, No. Vancouver, B. C.

Den 18 nov.: Carl Edwin, son till mr och mrs Carl Gustafson, Vancouver, B. C.

Af pastor Gustaf Bergman:

den 12 nov.: Elmer Bernhard, son till August och Carrie Helgren, Bellingham.

Den 3 dec.: Ruth Eveline Catharine, dotter till John P. och Emma Johnson, Bellingham.

Af pastor B. F. Bengtson:

Den 18 nov.: Andrew Gustaf, son till Johan och Hanna Shutter, Ten Mile.

Den 26 nov.: Matts Gunnard, son till Matts Herman och Ida Reiher, Marshfield, Ore.

Af pastor Martin L. Larson:

Den 10 nov.: Theodor Hilding, son till mr och mrs Grispin Nelson, Seattle.

Den 11 nov.: Allen Leonard, son till mr och mrs John Erickson, Seattle.

Den 12 nov.: Edith Camilla Margareta, dotter till mr och mrs Martin Johnson, Seattle.

Den 19: Rubert Gotfrid, son till mr och mrs O. W. Johnson, Columbia, Wash.

Den 22 nov.: Erik, son till mr och mrs Tjärandsen, medlemmar, Seattle.

Den 29 nov.: Lester Wilber, son till mr och mrs Isaac Annis, Seattle.

Af pastor N. J. W. Nelson:

Den 12 nov.: George Simon Windsor, son till mr och mrs Swan S. Frisk, Troy.

Den 19 nov.: Eva Bernadine, dotter till mr och mrs Arthur M. Jessup, Moscow.

Den 28 nov.: Victor Harald, son till mr och mrs John A. Anderson, Genesee.

Samma dag: Arthur Ragnar, son till mr och mrs August Nelson, Genesee.

Samma dag: Lawrence Walfrid, son till mr och mrs Peter Bohman, Lenville.

Samma dag: Pearl Mildred, dotter till mr och mrs Frank Gillihan, Lenville.

JORDFÄSTADE.

Af pastor Martin L. Larson:

Den 22 nov.: Erik Tjårandsen, Seattle (medlem).

Af pastor Gustaf Bergman:

Den 3 dec.: Charley Spångberg, omkring 40, Bellingham.

Af pastor P. F. Bengtson:

Den 25 nov.: Matts Mattson från Lone Lake, 54 år.

Den 28 nov.: Sylvester Kaskei, död genom olyckshändelse i kolgrufvan i Beaver Hill.

Kyrkliga nyheter.

Från La Conner. Redan för ett par år sedan beslutade församlingen bygga stallar att skydda hästarna för regn och vind under gudstjänsterna och andra möten. Det var meningen att bygga dem i vägen midt framför kyrkan. En del arbete gjordes på planen. Men förslaget väckte opposition. Och för fridens skull uppsköts byggandet. Men mr F. Pratt, som äger landet i väster om kyrkan gaf tillåtelse att kostnadsfritt bruka af hans land 60x180 fot. Detta röjdes, och stallarna byggdes. De kosta mellan \$300 @ \$400, men de skänka praktigt skydd åt hästar och vagnar.

Tacksägelsedagen firades, såsom närmast föregående år med syföreningens fest och auktion. Festen började med ett kort och godt program, sedan auktion och sist kaffe och dopp. Nettobehållningen \$111. På adventsöndagen firades Herrens heliga nattvard. Församlingen tillökades med 7 medlemmar.

* * *

Vancouver, B. C. På extra stämman hällen den 27 nov. fattades enhälligt beslut att församlingen köper det hus med tomt, som ligger näst intill kyrkan åt norr, för att sedan användas till pastorsboställe. Då detta skrives, är köpet redan uppgjort och priset som betalats är \$1,800. Detta var nog ett djärft steg för en så liten församling att taga, men på grund af vår stads hastiga tillväxt, och att tomterna därför fortfarande stiga i värde, tro vi, att det ändock var ett vist steg för församlingens framtida väl.

Vår kyrka har nyligen blifvit målrad invändigt. Ungdomsföreningen har bestridit alla omkostnaderna. Nya fina kyrkobänkar äro äfven insatta, så vi hafva nu kyrkan färdig.

Den 27 nov. hölls en reformationsfest i kyrkan. Pastor Gustaf Bergman från Bellingham höll ett

mycket intressant och lärorikt tal vid detta tillfälle.

* * *

Bellingham-pastoratet. Kvinno-föreningen i Bellingham höll sin årliga höst-auktion den 23 nov. Ett sorteradt lager af värdefulla saker gingo under klubban och inbragte en nettobehållning på \$78. Mr A. G. Wickman och mr Charley Lindsey fungerade som auktionister. Föreningen har under året haft regelbundna möten hvarannan torsdag. Vid dessa möten har ej något arbete utförts till förfärdigande af saker till försäljningen, utan hafva dessa antingen förfärdigats hemma, eller inköpts och skänkts för ändamålet i fråga. Mrs Wickman har tjänat som ordförande och Mrs Swan Hawkins som kassör. Hafven ett hjärtligt tack I kvinnor för trogen tjänst. I Herrens namn skall edert arbete icke vara förgäfvat. Efterkommande skola välsigna edert minne, när de se edra goda gärningar och eder sträfvan för uppehållande af tro och kristlig dygd uti vår stad. Där saknas icke andra rörelser uti vår bygd; rörelser af tvetydig och demoraliserande beskaffenhet. Huru skola vi kunna bevara vårt folk och i synnerhet ungdomen, blomman af mänskligheten, att falla i dessa lockelsers garn, och förvissna under dessa andliga frostnätter. Några äro väl de, som redan så vissnat, att ingen hjälp står åter. Andra äro endast väderbitna, de behöfva dock ett säkert skydd mot otrons och förförelsens stormar, om icke löfven, de kristliga dygderna, skola vissna, det ena efter det andra. Kära ungdom akten eder för den världsliga lättsinnigheten! Förloren icke edert goda namn och rykte genom att drifva omkring på fåfänglighetens marknad och locka andra med eder på förförelsens stig. Hvad I hafven gjort till människans förbättring skall aktas såsom en hedersmedalj, betraktad med vördnad uti minnenas tempelgård. Men hvad helst I hafven gjort till undergrävande af den kristliga moralen och dödande af det heligaste hos en människosjäl: tron på Gud och den han sändt hafver, esus Kristus, skall blifva Kains-märket på eder pannan för tid och eftervärld.

Ungdomsföreningen hade en "packet social" onsdagskvällen den 6 dec. På programmet deltog miss Maria Nelson och miss Ellen Olson

med deklamation och syskonen Charley och Hilda Dahlquist med dialog. Ungdomsföreningen tilldelas mycket erkännande för sitt intresse för den kyrkliga verksamhetens upprätthållande och frångång. De elektriska ljuskronorna, som föreningen låter insätta i kyrkan uppgå till en kostnad af \$250. Dessa kronor skola för första gången sprida sitt ljus i kyrkan vid julottan.

Den 1 dec. gaf sångkören ett "surprise" åt sin ledare, mr Hedman. \$31.25 öfverlämnades åt hedersgästen såsom en gåfva af tacksam erkänsla.

Må Herren välsigne sitt verk i söndagsskolan och församlingen. "Lof, pris och tack ske dig, o Fader käre!"

* * *

Från Moscow. Intet af allmänt intresse fanns att meddela härifrån förliden månad, hvadan vårt rum i COLUMBIA stod tomt.

På tacksägelsedagen hölls en ganska talrikt besökt gudstjänst, då offer upptogs för vårt kyrkobygge. Äfven den följande söndagen upptogs offer för samma ändamål. På så sätt stärktes byggnadskassan med \$58.30. Apropos kyrkobygget, så går det raskt framåt, och vi hafva godt hopp om att kunna inviga vår nya helgedom i sammanhang med konferensens årsmöte härstädes.

Den 8 dennes serverade vår kvinno-förening "supper" i en tom butik nere i staden och sedan hölls sy-auktion. Totalinkomsten genom aftonens tillställning belöpte sig till den vackra summan af \$252. En ytterligare god tillökning till byggnadskassan! Hr Axel Olsson från Troy tjänade som auktionist.

Konfirmationsklassen här räknar nu 23 medlemmar.

* * *

Från Troy. Äfven inom denna församling har något litet nytt inträffat. Concordia-föreningen, som hvilat under sommaren, har åter börjat hålla sina sedvanliga halfmånatliga möten. Intresset för dessa möten är ganska allmänt.

De unga flickornas syförening höll auktion på tacksägelsedagens eftermiddag. På kvällen serverades "supper". Totalinkomsten var \$102. Ett högligen uppmuntrande resultat för den unga föreningen. Detta belopp lägges till en fond för en ny kyrka, som vår församling här i en snar framtid måste uppföra, ty den nuvarande kyrkan är redan för liten.

Kvinnoföreningen arbetar för samma ändamål. Och Concordia-föreningen vill nog ock draga sitt strå till stacken.

Hr Axel Olsson är biträdande söndagsskolföreståndare i denna församling och har såsom sådan nedlagt ett flerårigt troget arbete. Därför ville församlingen bereda honom en liten uppmuntran, och vid middagstiden den 1 deunes tågade en stor skara vänner upp till hans hem, som utan vidare togs i besittning. Öfverraskningen var fullständig. Pastorn höll ett kort tal och öfverlämnade till hr Olsson å de församlades vägnar en penningesumma på \$33.25. Hr Olsson, som eljes äger en talande tunga, förmådde nu endast uttala ett enkelt men hjärtligt tack. Medförda förfriskningar förtärdes och trefliga stunder tillbragtes. Efter Guds ords läsande, bön och sång, skildes man åt, glad och tacksam.

Tjugufem års-fest, firad af ev. luth. församlingen i Astoria, Ore., den 5—7 dec. 1905.

Portland-distriktet höll sitt möte i Astoria, Oregon under dessa dagar. Närvarande vid mötet voro distriktets pastorer Carl J. Renhard från Portland, Ore., B. S. Nyström från Hockinson, Wash., jämte pastor loci, Gustaf E. Rydquist. Pastor B. E. Bengtson i Marshfield, Ore., kunde icke närvara på grund af den långa och besvärliga resan från sitt hem. Denna gång hade distriktet förmånen att äga med sig närvarande vid mötet konferensens ordförande, pastor Martin L. Larson från Seattle, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist installerades i sitt pastorat tisdagsaftonen den 5, hvarvid konferensordföranden höll installationstalet med Hez. 3: 17—21 såsom text, och framhöll med allvarsamma ord en pastors kallelse och ansvar och en församlings plikter emot Herrens och hans sak på jorden. Vid installationen assisterade pastorerna Renhard och Nyström. Efter installationen höll den sistnämnde ett kort tal med Joh. 20: 21—22 såsom text.

Under onsdagen den 6:te hölls diskussion under för- och eftermiddagen öfver ämnet: *Det eviga lifvet*. Samtalet inleddes och leddes af pastor B. S. Nyström. Icke många af församlingens medlemmar voro närvarande. Men de, som voro närvarande uttryckte sig om samtalet såsom

“saliga stunder i Herrens gårdar”, och att hela församlingen bordt vara tillstädes därvid. I städerna är det den vanliga svårigheten, att få någon större samling under arbetsveckans dagar, ty församlingens flesta medlemmar äro bundna af sina arbeten. Under kvällarna voro de däremot talrikt samlade. Särskildt hade man då kyrkan full med ungdom.

Församlingen i Astoria består till större delen af ungdom och dessa härstamma från olika nationer, svenska, finska, norska, danska och tyska. Fördens skull brukas engelska språket mera än det svenska. Ungdomsskaran tager liflig och verksam del uti församlingens verksamhet i fråga om det yttre. Ungdomsföreningen är stark till medlemsantalet och har för kyrkan anskaffat många värdefulla saker, däribland kyrkklocka och en förträfflig piporgel.

Under aftonen den 6:te hölls konsert, auktion och “social” i kyrkans undervåning. Behållningen tillföll ungdomens piporgelfond och utgjorde omkring \$100. På aftonen den 7:de hölls en ändå större konsert uti kyrkans hörsal. Tillträdet var fritt och kyrkan var till trängsel fylld af åhörare. Ett stort antal af dessa voro amerikaner och personer stående utom församlingen. Det var den nya piporgeln, som nu för andra gången skulle grundligen pröfvas. En professor Goodrich från Portland var mästaren på musikinstrumentet den kvällen. Mr Olin är församlingens gode och trogne organist vid de allmänna gudstjänsterna. Församlingens egen sångkör sjöng ett par sånger på ett förtjänstfullt sätt och miss Maja Fredrikson, en af församlingens medlemmar spelade ett par nummer violin-solo med orgel ackompanjemang. Pastor C. J. Renhard höll ett lärorikt och intressant tal öfver ämnet: “Worship in Music.”

Själfva 25 års-festen firades på förmiddagen den 7 dec. Pastor B. S. Nyström höll tal öfver Matt. 13: 31—32, om lokalförsamlingen i Astoria såsom en del af Guds rike, utvecklade såsom senapskornet från ringhet till en välsignad storhet. Pastor G. E. Rydquist uppläste en kort historik öfver församlingen och dess mission under de hänsynna 25 åren. Pastor M. L. Larson framställde hälsningar och gratulationer från öfriga delar af vår konferens och pastor C. J. Renhard uppläste bref och hälsningar ifrån pastorer, som föret

betjänat församlingen såsom deras pastorat, men som nu äro stationerade på annan plats och icke kunde närvara vid 25 års-festen. De bref, som lästes voro hjärtliga erinringar om de flydda tidernas erfarenheter och uppmaning till församlingen att tacka Gud och att vara trogen mot hans sak. De olika breffven komma nog att förvaras såsom dyrbara minnen inom församlingen. Gärna skulle vi önskat införa dem “in extenso” uti tidningen, men då detta skulle taga för mycket rum, nödgas vi, åtminstone för detta nummer, utelämnas en del och blott anföra kortare uttryck ifrån desamma. Pastor P. Carlsons bref må dock ingä oförkortadt, emedan dels ingen gärna kan eller vill förkorta på samfundsfaderns skrifvelse, dels skulle tidningens läsare troligtvis högligen misstyccka en stympning af detsamma. Det har följande lydelse:

Diakonissanstalten,

Omaha, Nebr. i nov. 1905.

Till den första ev. luth. församlingen i Astoria, Oregon.

Nåd och frid!

Emedan församlingens lärare, pastor Rydquist, skrifver och beder å församlingens vägnar, att undertecknad såsom stiftaren ville godhetsfullt sända en liten skrifvelse, lämpad för festligheterna, då församlingen firar sin 25 års-fest, vill jag, fastän jag nu är gammal, och ålderdomen kräfver ut sin rätt, likväl ur minnet teckna några rader. Helst ville jag personligen hafva varit närvarande, men kan det icke.

Ehuruväl jag har stiftat 31 lutherska församlingar, så är dock vår kära församling i Astoria en af dem, som af mig sent skall glömmas. År 1879 kallades undertecknad af Augustana-synodens missionsstyrelse att gå ut till Stilla hafskusten såsom missionspastor, med Portland såsom hufvudstation. Den 12 september samma år passerade jag Astoria första gången. Något senare på hösten blef jag af mr Hayset ombedd att komma till Astoria och sammanviga honom med hans trolofvade. Jag kom och stannade en hel vecka, och predikade äfven några gånger. I januari eller februari 1880 kom jag igen och stannade något längre. Jag nästan tror att församlingen stiftades vid den tiden. Dock, protokollet visar det. (Hon stiftades den 23 mars 1880, skrifvarens anm.).

Under den första tiden var för-

samlingen både liten och svag, såsom alla våra nybildade församlingar äro i Augustana-synoden. Men senapskornet har på många ställen, och äfven i Astoria, vuxit upp till ett stort träd. I förstone gick det sakta med växten. Och hvem skulle undra därpå? Ty, församlingens prästerliga betjäning var både otillräcklig och ostadig. Jag minnes för en längre tid tillbaka, medan jag ännu var på kusten, tog jag en öfverblick på församlingens utveckling under olika tider. På det hela taget hade församlingen i Astoria varit vakant i 11 år. Och man kunde stundom undra om den ens fanns till. Men att den lefde, hade vi redan för längesedan starka bevis.

Nu hafva vi i första hand att tacka Gud, som så faderligen höll sin skyddande hand och hjälpande arm utsträckt öfver församlingen. Men äfven några personligheter. Under den första tiden styrdes och regerades församlingen både med omsorg och uppoffrande kärlek. På den tiden höll man strängt vid vår lutherska kyrkas både lära och bekännelse. Det hade redan då och skall allt framgent hafva stor välsignelse med sig. Deras namn behöfver jag ej nämna, som under denna första tid hade församlingens angelägenheter om hand. Alla veta, hvilka jag hufvudsakligen menar. Jag vill nu berätta en särskild sak. För 15 @ 20 år sedan kom jag en dag helt oväntad ifrån Frisco. Just då höll den lilla församlingen en s. k. sockenstämma. Jag tror icke där var mer än fyra män närvarande. Jag stannade och åhörde förhandlingarna med uppmärksamhet. God parlamentarisk ordning rådde. Man diskuterade utan strid. Hvad den ene ville, det ville den andre. Och hvad de beslutade, det visste de på förhand, att de själfva måste utföra. Mätte alla våra nyårs- och extra stämmor hållas i den andan. Jag tänker tillbaka på den tid, då den lilla kyrkan med den osäkra grunden under hvarje regntid gled ned mot gatan. Huru många fot hon på så sätt flyttades minnes jag icke. Men godt att församlingen själf var byggd på fastare grund. Ja, den är byggd på klippan och där skall den icke flyttas. Matt. 7: 24, 25.

Emellertid blef kyrkan såld för en ringa summa. Nu var församlingen utan kyrka och hade blott några få dollars i kassan. Jag minnes icke hvilket årtal detta var, men

enligt min mening var församlingen då i sin svåraste belägenhet. Men just som det såg ut som allra svårast börjades församlingens storhetstid. Ty snart efter den gamla kyrkan var såld inköptes ny kyrktomt. Efter någon tid byggdes äfven en ny kyrka, och några år därefter ett nytt prästhus. Och hvad ser jag i det senaste synodalprotokollet? En kyrkoegendom värderad till \$6,000. Här vill jag påminna det yngre släktet, att det i sanning icke blifvit hvad det är, utan stora uppoffringar, mycket arbete och många bekymmar. Och det är, som det bör vara. Mätte nu de yngre gå i fädernas fotspår! Arbeta och uppoffra såsom de. De hafva blott börjat. Med tacksamhet för hvad de hafva gjort fortsätten I yngre. Uppbyggen, förbättrerna och förskönen. Då är det som det bör vara. Ty tider och smak förändras och vi vilja för ingen del, att I yngre skolen blifva gamla med oss.

Men nu till den gamla tiden igen. Under allt detta arbete fick under-teknad vara med, om icke mer än att stå och se på. Jag deltog dock med uti att ordna och råda. Jag gjorde ritningen till kyrkan och arbetade något, i synnerhet på altaret och predikstolen.

Jag har hört om edert arbete i år. Det gläder mig att man är lika villig uti att förbättra, som man var uti att bygga under min tid. Men så äro de icke så få att göra arbetet nu som förr i tiden. När jag blickar öfver synodalprotokollen ser jag huru församlingen har växt på senare tiden. Af det lilla senapskornet har blifvit ett stort och skuggrikt träd. Och sedan, hvilken ungdomsförening? Ja, när jag tänker på församlingens stora tillväxt, på förbättringarna I hafven gjort å kyrkoegendomen i år, på ungdomsföreningen och hvad den har gjort, så är det ena med det andra så glädjande och öfverraskande för mig. I sanning har församlingen stora orsaker att vara glad och tacksam till Gud för hans stora nåd. Och äfven jag vill vara med.

En annan orsak till både glädje och tacksamhet bör församlingen icke försumma vid detta tillfälle. Vet församlingen hvad det är? Jo, för den stora gåfvan af Gud, som skänkt församlingen en så nitisk och trogen herde. Hvad, sade jag en trogen herde? Ja, just det. Herren säger genom profeten Jeremias i det 3 kap. och 15 v.: "Jag skall gifva eder

herdar efter mitt hjärta, som skola leda eder med förstånd och vishet." Då en församling vill tillhöra Herren, och på samma gång behålla ordet och sakramenterna rena och oförfalskade ibland sig, då gifver Herren dem trogna herdar och lärare. När nu Herren redan har gifvit församlingen både många och stora gåfvor, hvad kan och skall församlingen gifva honom såsom gengåfva? Och hvad tycker han bäst om? Jo, allas edra hjärtan. Ordsp. 23. 26. "Gif mig min son (dotter) ditt hjärta." Och då så sker blifver där glädjefest i himmelen ibland Guds änglar och helgon, samt i de omvändas hjärtan på jorden. Äfven eder lärare fröjdas såsom aldrig förr.

Det har blifvit på modet att församlingarna tid efter annan öfverraska sina lärare med gåfvor. Nåväl. Men det kan jag säga, att alla gåfvor tillsammans kunna icke göra en lärare så hjärtligt glad och tacksam emot Gud, som då en eller flera syndare blifva omvända ifrån mörkret till ljuset, ifrån Satans makt till Gud. Därför, kära församling uppmuntren eder lärare på alla möjliga sätt, men icke minst på det ofvan anförda.

Gud välsigne församlingen och dess trogne herde, är en bön af eder gamle lärare.

P. CARLSON.

Ett längre och särdeles intressant bref hade anländt ifrån pastor J. J. Hoikka, som var församlingens pastor under en tid af omkring 2 år från medio af år 1883. Han betjänade på samma gång den finska lutherska kyrkan i Astoria. Han erinrade om den tiden, då svenskar och finnar gemensamt, sida vid sida arbetade för samma pastorat i Astoria. Nu hafva de hvar sin pastor. Då pastor Hoikka icke personligen kunde närvara, han bor nämligen i Crystal Falls, Mich., sände han afskrifter af flera bref tillställda honom vid skoltiden, hvarigenom han anmodades antaga pastoratet i Astoria 1883. Om dessa brefutdrag säger han: "Detta är också allt hvad under-teknad behöfver säga till den sv. luth. församlingen i Astoria vid dess 25 års-fest."

Från pastor J. A. Edlund, Sparta, Mich., hade ingått en skrifvelse, hvari säges bland annat: "Det var 11 år förliden 19 juli sen jag för första gången landsteg i Astoria, som en oerfaren, ung prästman, för att upptaga arbetet i min första för-

samling. Den bestod då af omkring 33 kommunikanter. Med djup rörelse gick jag upp för den långa kyrktrappan till vår kyrka i sällskap med den äldige dr O. Olsson och den ädle pastor J. W. Skans (båda äro nu hemma hos Gud) samt pastor J. J. Hoikka. Det var den första kvällen i Astoria. En liten välkomstfest skulle hållas för den nye läraren. 5½ år senare lämnade jag den innerligt tillgifna församlingen. Den kärvordna kyrkan klappade jag vid afskedet, som om den varit ett litet älskligt barn, som jag aldrig mer skulle få kalla mitt. Det är svårt att slita sig lös från ett folk och samhälle, som man sammanvuxit till ett med. Men det måste ske, och Gud har ledt det så, att det varit både för mig och församlingen därute till fromma, fastän man spådde, att församlingen skulle duka under, om jag lämnade. — Jag glädde mig med ett barns sinne öfver de framsteg församlingen gjorde under tiden jag, ovärdige, var pastor därute, och jag gläder mig innerligt öfver de ännu mycket större framsteg församlingen gjort sedan jag lämnade den."

Pastor Oscar Oströms bref var kort som ett telegram: "Till församling och pastor i Astoria sändes härmed de hjärtligaste lyckönskningar vid minnesfesten, samt den innerligaste tillönskan af Guds välsignelse för framtiden."

OSCAR OSTRÖM O. MARIA L. OSTRÖM.

Församlingen i Astoria äger nu en vacker kyrkoegendom. Kyrkan är pryddigt inredd och har en stor, förträfflig piporgel. Den har en undervåning, inredd med säten och orgel, sossom samlingslokal för ungdomsföreningen och för sockenstämmor etc. Ett kök är inreddt uti ett hörn af denna våning.

Det bästa är dock, att församlingen äger folk nog för att fylla den vackra kyrkan, då de mangrant samlas. Dess lärare är väl afhållen bland sitt folk. Mätte församlingen under de kommande 25 åren icke göra mindre framsteg än under de sist förflutna!

B. S. N.

Missionsfältet.

S. D. II.

Eagle Harbor, New Sweden, Port Blakely, West Port Blakely. På södra halfvan af ön Bambridge, som ligger i Puget Sound 8 till 10 mil väster om Seattle, äro många svens-

kar bosatta. Här förtjäna de sitt uppehälle dels genom arbete vid sågverken, dels genom trädgårdsodling och åkerbruk i mindre skala. Sågverket i Port Blakely är ett af de största vid sundet. De ofvannämnda platserna utgöra ett sammanhängande område och ligga hvarandra så nära att folket kan samlas till gudstjänst i Port Blakely, hvilket är en slags medelpunkt i detta fält. Här hafva presbyterianerna en ny trefflig kyrka, som vi fått använda för våra gudstjänster. Svenskarna i denna trakt äro i kyrkligt hänseende söntrade, hvadan det åtminstone för närvarande är föga utsikt att kunna ordna någon slags kyrklig verksamhet bland dem. De, som hafva behof af att höra Guds ord bevista dels presbyterianernas gudstjänster, dels tillfälliga möten, som hållas af besökande pastorer, dels resa de till Seattle och fra gudstjänst i någon af kyrkorna därstädes. Kommunikationerna per ångbåt mellan ön och fastlandet äro förträffliga, så att man kan lätt fara till Seattle och komma tillbaka igen samma dag.

Manette, Bremerton, Charleston, Port Orchard. Dessa platser ligga inåt Port Orchard-viken, omkring 15 mil i väster från Seattle på den halfö, som bildas af Puget Sound och Hoods Canal. Den mest betydande platsen är Bremerton, hvarest Förenta staternas örlogsvarf och torrdocka äro anlagda. Här hafva många svenskar och svensk-talande finnar vunnit anställning. Äfven här är folket splittradt i olika kyrkliga läger, så att intet samfund har utsikt att kunna organisera församling. Kringresande predikanter, utan någon kyrklig förbindelse eller kallelse fara omkring och förkunna hvarjehanda läror, hvilka stundom äro i rak strid mot Guds ord. Man går och lyssnar för att möjligen få höra något nytt, man hör och hör, tills man omsider blir oduglig till tron och i hvarje hänseende oduglig att befrämja Guds rikssak i världen. Om man däremot under bön till Gud blefve stilla vid ordet, sådant man lärt det i sin ungdom, och blefve trogen den kyrka man en gång lofvat trohet, så gjorde man för sitt eget lif en stor vinst och Guds rike skulle skörda större frukter. Dessa slags otrohet som vi nämnt blifva vanligen hårdt straffade.

I Bremerton hafva gudstjänsterna hållits i den fria lutherska kyrkan. Bland dem, som ifrat för verksamhe-

ten äro mr och mrs August Ostrom, förut bosatta i Cadillac, Mich., mr och mrs John Nyman, mr och mrs John Hemming m. fl. Pastor Larson har gjort tillfälliga besök på dessa platser såväl som på det förut nämnda Port Blakely-området.

Puyallup, Sumner, Auburn, Christopher. I Puyallup- och White River-dalarna emellan Tacoma och Seattle är en ovanligt bördig trakt, särskildt lämplig för frukt- och humleodling samt boskapsskötsel. Northern Pacific-banan genomlöper detta område. Puyollup och Sumner ligga 8 till 10 mil i sydväst från Tacoma. Här odlas i stor skala smultron, hallon m. fl. bärsorter, hvilka hufvudsakligen utskeppas till de östra staterna. Äfven stora humlegårdar äro här planterade, hvilka bära ymniga skördar. Rätt många svenskar hafva bosatt sig i dessa bördiga dalar. Några äro välmående. I Puyallup hafva gudstjänster hållits i en hall, som godhetsfullt ställts till vårt förfogande af mr E. P. Truedson, vår framstående svenske apotekare på platsen. Mr Truedson är gammal affärsman i staden och har under årens lopp upparbetat en inkomstbringande affär samt äger ett af de bättre residensen i staden. Pastor Frisk skulle billigast kunna besöka Puyallup, om det annars låter sig göra och om landsmännen på platsen skulle visa sig tillräckligt intresserade för att uppehålla kyrklig verksamhet där. I Auburn har mrs Anna Hultgren godhetsfullt upplåtit sitt hus för våra sammankomster, som varit synnerligen dyrbara nådestunder för oss. Här funnos själar, som sucka och bedja om Herrens välsignelse, om Guds rikets tillkommelse i anda och sanning. Det är uppmuntande att känna sig så understödd uti arbetet och att få erfara det budskapet mottages såsom kommande från ett svagt redskap. De familjer, som bo i Auburn och Christopher, skulle möjligen kunna tillhöra vår församling i Kent, där pastor Larson gör regelbundna besök hvarje månad. Det är 6 @ 8 familjer på dessa platser.

Ellensburg, North Yakima, Toppenish, Alfalfa, Sunnyside. Vi äro nu inne på irrigationområdet öster om Cascade-bergen i Yakimos dal. Det är Northern Pacific sttambanan, som äfven genomlöper denna underbara dal. Klimatet och växtligheten äro här i mycket olika dem som äro rådande väster om Cascade-bergen.

Regnfallet är här så ringa att konstbevattning måste användas. Men då den användas, så kan man också med sanning säga, att ödemarken blomstrar och varder lustig. Det är förtjusande skönt att skåda denna bördiga dal i dess sommarskrud. "Men här på denna jorden är synden med i allt och ger åt allt det sköna en främmande gestalt", sjunger sångaren. Och så gick det icke bättre än att vi midt i denna sköna dal möttes med det sorgliga vittnesbördet, att synden satt sin stämpel äfven på denna trakt, att det här fanns människor, som älskade mörkret mer än ljuset. Men de prunkande gröna och blå alfalfafälten äro dock obeskripligt sköna och fruktträdgårdarnas rika skörd — o, hvilken predikan!

Ellensburg ligger omkring 125 mil i väster från Tacoma. Här påträffades en svensk familj vid namn John Young, som varit bosatt på platsen öfver 15 år. Ännu ett par svenska familjer funnos i staden och dessutom sades det vara 3 familjer boende på skilda håll 7 till 10 mil från staden. Förhållandet synes vara enahanda öfverallt på detta område. Högst få svenskar hafva hittills slagit ned sina bopålar här. I North Yakima sade en tysk luthersk pastor, att det under hans resor genom settlementet var mycket sällsynt påträffa någon svensk. I närheten af Sunnyside 190 mil i sydost från Tacoma och 60 mil i väster från Pasco träffades en gammal skolkamrat från Vasa, Minn., nämligen Albert Turner, som med familj bott här i många år. Mr Turner sade, att honom veterligt bodde i den trakten icke mer än en svensk familj till, nämligen Harald Olson, äfven han från Vasa.

Olympia. Den härstädes nyligen bildade svensk-finska lutherska församlingen kom den 29 november på öfverraskningsvisit hos missionärsfamiljen, hvilken för några veckor sedan inflyttade till staden. Möte med sångkören var utlyst den kvällen och skulle detsamma hållas i missionärens bostad, 1106 E. 4 st. Då kören dröjde började vi undra om ingen skulle komma till mötet. Nu hördes plötsligt fotsteg och knackning, vi öppnade dörren och in trädde en skara män, kvinnor och barn, beväpnad med paketer af olika slag. Det var en besynnerlig sångkör, tänkte vi. Men mr John J. Adams begärde snart ordet och för-

klarade, att ändamålet med det här mötet var icke hufvudsakligen sångöfning, utan välkomsthälsning, hvar efter han framlämnade en penningssumma på \$22.50 såsom bevis på församlingens tacksamhet och glädje öfver att hafva fått en lärare. Sedan förekom tacksägelser, förfriskningar, samtal och sångöfning. Det är ju öfverflödigt nämna, att vi kände oss uppmuntrade, tacksamma och glada öfver besöket. Gud vare tack för hvarje gärning, som göres i hans namn och af kärlek till hans rikssak i världen!

MOLINE PIANON & ORGLAR

äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fullig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislista erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

WESTERN WASHINGTON

with its vast bodies of timber, affords ample opportunity for the establishment of lumber and shingle mills. The soil when cleared, is exceedingly productive, and fruit, grain and vegetables grow in great abundance. These find a ready market in the lumber camps, the larger cities, and the Alaska trade. Government timber land can still be secured, while cut-over lands, suitable for dairying and truck gardening, can be purchased at reasonable prices along the Northern Pacific Railway, between Seattle and Sumas.

For maps and full information regarding this and other regions along the Northern Pacific Railway, ask for Series H 212. Write to

C. W. MOTT, Gen'l Emigration Agent, Northern Pacific Ry., St. Paul, Minn.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager ☞ Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herreklädesartiklar och
Groceries.

TROY, - - - - - IDAHO.

J. A. BJÖRKLUND

Kom och bese mitt rikhaltiga lager af

VAGNAR & FARMREOSKAP.

TROY, - - - - - IDAHO.

Det bästa är alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN.

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förslag af fallor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM &
SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för bifä,
fläsk, lårkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Drugist och Kemist.

Stort förslag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors, Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - - - IDAHO.

Columbia

Published monthly by Augustana Book Concern
Rock Island, Ill., Price 50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class
mail matter.

Parker Printing Co.

Tryckeri, Bokbinderi

RUBBER STAMPS, BLANK BOOKS

1215 RAILROAD AVE. BELLINGHAM, WASH.
Phone Red 203

Bellingham Bay & British Columbia R. R. Co.

Time Card Effective June 4th, 1905

Trains arriving at Bellingham at
11:10 a. m., and leaving Bellingham
at 4:40 p. m., connect with Cana-
dian Pacific railway at Sumas.

Trains leave Bellingham—

No. 1—Passenger daily 4:40 p. m. for
Sumas, Maple Falls, Glacier, Van-
couver and all points East.

No. 3—Passenger daily, except Sun-
day, 5:15 p. m., for Everson and
Lynden.

No. 5—Mixed daily, except Sunday,
9:25 a. m. for Sumas.

No. 7—Passenger, Saturday only, 8:40
a. m., for Everson, Lynden, Sumas
and Glacier.

No. 13—Passenger, Sunday only, 9:30
a. m., for Sumas.

No. 15—Passenger, Sunday only, 6:10
p. m., for Everson and Lynden.

Trains Arrive Bellingham—

No. 2—Passenger daily 11:10 a. m.,
from Glacier, Sumas, Vancouver
and all Eastern points.

No. 4—Mixed daily, except Sunday, 9
a. m., from Lynden.

No. 6—Mixed daily, except Sunday,
4:40 p. m., from Sumas.

No. 8—Passenger, Saturday only, 6:20
p. m., from Glacier, Sumas and
Lynden.

No. 14—Passenger, Sunday only, 9:05
a. m., from Lynden and Everson.

No. 16—Passenger, Sunday only, 5:35
p. m., from Sumas.

A. BRANIN, Gen. Supt.
J. J. DONOVAN, Asst. Supt.

THE Coffee Club

1209 Dock St.
BELLINGHAM

is not a "Charity." It is philanthropy
on a business basis. At the Lunch Coun-
ter you get "value received" for your
money. The best food that can be bought
is served.

The Profits are used to Maintain the
FREE READING ROOM.

Daily papers and latest magazines al-
ways on hand. If you lunch here, your
money benefits others as well as yourself.
Hot Lunches from 6:30 a. m. to 10 p.
m. Entrance to Lunch Counter through
Reading Room.

O. B. Read, manager

Real Estate

First Mortgages

14 Years Experience in Whatcom Co.
Only Conservative Loans Made
Personal Examination of all Securities
Titles Carefully Examined

We look after taxes and insurance, collect
and remit principal and interest
promptly without charge. We
invite correspondence.

Thomas & Simpson

Investment Agents

Cor. Holly and Bay Streets Bellingham, Wash.

P. L. HEGG, Fotograf

Gör förstoringar i alla grader.
Vyer, vykort och Souvenir Album i sorte
rade lager. Stort lager af fotograf-mate-
rialer och tafvelramar. Lägsta priser
1255 Elk Street, Bellingham, Wash.

A. G. WICKMAN

THE TAILOR

210 E. Holly St., Bellingham, Wash.

VID BOKINKÖP

IMPORT AF NYA SVENSKA BÖCKER ERHÅLLES STÄNDIGT
Katalog gratis på begäran.
FILLAL: ST. PAUL, MINN. *Lutheran Augustana Book Concern*
ROCK ISLAND, ILL.

BELLINGHAM,

Whatcom co., Wash.

erbjuder stora fördelar

Beläget invid Puget Sound. Har ett
ideelt klimat. Inga åskstormar
cykloner eller skadedjur. Ideelt för frukt-
odling och boskapsskötsel. Flera tusen
acres land ännu ouppodlade. Har trans-
kontinentala järnvägar, som stå i direkt
förbindelse med handels- och sjöfartsin-
dustrien. Fördelaktigaste läge för stora
fabriker och verkstäder.

Vi sälja stadslotter för
\$25.00 vid inköpet och
resten i fem dollars
månatlig afbetalning.

Bellingham Bay Improvement Company

(The Townsite Co.) Depot Bldg., R. R. ave.

Henry Engberg

Apotekare

och kemist

BELLINGHAM, WASHINGTON

Your Chance To Go West

Whether you go to settle, or only seek an opportunity
for a new home, you can take advantage of especially
low rates.

Magnificent country. No better soil, climate and op-
portunities. Own a farm and a home where profits
are sure. Reached via

Northern Pacific Railway

Write at once for maps, booklets and special informa-
tion. Ask for Series L. 918, C. W. Mott, General
Emigration Agent, St. Paul. Rates and information
from A. M. Cleland, General Passenger Agent, N. P.
Ry., St. Paul.